

Előfizetés:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Havonként 70 fill.
Egyes szám ára
20 fillér.

ASZÓDI HIRLAP

Hirdetési díj:

egyhásdos petit-
sor 10 fillér, több-
szörös hirdetésért
jutányosabb.

Ígyittér: minden
sor 40 fillér.

A galgavölgyi községek közigazgatási, társadalmi és közművelődési hetilapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal a Petőfi-nyomdában,
Aszód, Főút 482. szám.

Felelős szerkesztő: DR. GLÜCK ADOLF.

Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal. — Hirdetési
díjak előre fizetendők.

Kereskedőinkhez.

Mint az emberi hivatás különböző terein működő egyéneknek, úgy a kereskedőknek is vannak érdekeik, a melyek rájuk nézve közösek és a melyeket ennél fogva egyetértés és összetartás által előmozdítani törekednek. Ez a közös érdek és cél mindazokat, a kiknek javát szolgálja, tömörülésre készíti, testületi szervezkedésre indítja, mert a testület szava és fellépése erkölcsi tekintetben hatékonyabb, de anyagiilag is eredményesebb az egyes ember szavánál és cselekvésénél. Mi sem természetesebb tehát, hogy valahol több kereskedő van, ott ezek is célszerűnek látják a szervezkedést és oda törekednek, hogy az ő sajátos érdekeik ily módon egyrészt fokozottabban mértékben istápoltsanak, másrészt megvédessenek. Különösen szükséges a testületi szervezkedés ott, a hol a kereskedőnek téves, sok helyütt szándékosan téves, rosszakaratu felfogásokkal szemben kell védekeznie. Szükséges a szervezkedés ott is, a hol a kereskedő az őt megillető megbecsülésben nem részesül, mert foglalkozását csak amolyan alsó rendűnek tekintik némelyek, legtöbbször azok, a

kik ezt önös céljuknak megfelelően így jónak találják.

Szükséges a szervezkedés ott is, a hol az illetékes közegek alig, vagy éppenséggel semmit sem tesznek a kereskedelem érdekében ennek fokozása végett, de sőt ellenkezőleg a kereskedelmi forgalmat könnyítésében és fejlesztésében megakasztják.

Községünkben is szüksége mutatkozik a kereskedők testületi szervezkedésének. Mert nálunk sem foglalja el a kereskedő azt a helyet, a mely méltán megilletné, különösen nem nyer támogatást abban a mértékben, a mint azt Aszód felvirágoztatása körül kifejtett szorgalma és tisztességes munkája megérdemelné. Pedig Aszód története mindenben igazolja azon állításunkat, illetőleg azon elvitázhatatlan tény, hogy e város fejlődését és fellendülését első sorban és legnagyobb részben nagyarányu kereskedelme idézte elő.

Aszód már 50 évvel ezelőtt is kereskedelmi gócpont volt, egy óriási környék — negyvenkét község — élénk kereskedelmének központja. Sőt kiterjedt kereskedelmi forgalma környékének határain is túl, messze vidékekre az országban.

Eger, Mezőkövesd, Miskolc, Balassagyarmat kereskedelmi szükségleteit Aszódon szerezte be.

Ez a nagy forgalom idézte elő azt is, hogy községünk számottevő tényező volt nemcsak járásunkban, hanem megyénkben is és csakis kereskedelmének élénksége és nagy terjedelme tartotta azt a szomszédos Gödöllővel egy niveau. Pedig Gödöllő az udvar pártfogásával dicelkedhetett és székhelye volt már akkor is mindennemű hivatalnak.

És ámbár tehát Aszód kereskedelmének köszönheti fejlődését, az községünk családi életében a mostoha gyermekkel való bánásmódban részesült. Nem hogy segítettek volna, de ellenkezőleg igyekeztek azt fejlődésében meggátolni.

Heti vásáraink, a melyek a környék beözönlése folytán annyira emelték a forgalmat, ma még csak árnyékai sem a hajdaniaknak. Sőt bátran mondhatjuk, hogy a hetivásárok ma már szinte megszűntek nálunk. Pedig ezeknek élénksége nemcsak a kereskedelem, de az ipar előnyeit is szolgálják, mert hiszen ilyenkor értékesítettnek az ipari termékek is. Iparunk is tehát a

TÁRCA.

Hajnal.

Irtá: FALUDI SÁNDOR.

(4. közlemény.)

Lázasan dobogott fel Györgynek szive,
Szemét az izgalom homályba vonta,
Az igazság szóljon most mennydörögve:

Ember! — kiáltá — mélységes nyomorból
Könyörgök hozzád ezerek nevében!
Kiáltó szómba belé vegyül zúgva
A korszellemnek hangja, mely megrázza
Oszlopaikat, az elaggott világnak
A népek százezrei állnak egy táborban.
Szörnyű szó, amely harcba készíti őket,
Gyávat nevel-ez vagy vakon elszántat:
A nyomor. Ember, nézz széjjel e népen,
Könyörgve jött hozzád, hogy sorsuk enyhítsd,
S te ellenállsz. Miért?

Nem érted őket?
Neked a lét gyönyört gyönyörre termel.
Nekik csak küzdést, gondot, fáradalmat,
S te abból vigadsz amit ők kiküzdnek.
De ezt nem kérdik. Legyen úgy! Csak adjál
Egy porszemet, egy semmit, egy fikarcot,
Verejtéküknek kínos gyümölcséből —
..... Az eleséget is elszedted tőlük,

Te vigan lakmározatsz duslakodva,
De nézd ezt itt! Ez is ember miként te,
A te gyáradban leit redőssé arca,
S szájába nem volt étel két nap óta,
Hát van szived? ?

Egy gúnykacaj süvített
S a gyáros éles hangja:

— Nem értem ez embert!

Miért e sok szó?! Én uratok voltam
S ti szolgálaim! Dolgoztatok — fizettem.
A gyárom nyitva állott, várt a munka,
S ti nem jöttetek. Károm volt belőle.
Igaz. De birom. Tévedtetek szörnyen.
Nos hát, most ugy-e munkát akarnátok?
Hogy eljöttetek nem lehet más célja.
De nekem munkám nincs! Ily gaz csordának,
Nem adok munkát. — Én sztrájkolok mostan!
Értitek? És most pusztulhattok innen!

Az ablak becsukódott. Pillanatra csönd leit.
Halotti csönd. De aztán mint az orkán
Valami rémes állati ordítás
Kavargott fel irtóztató zsvavajjal,
A tömeget az örület megszállta
Az arcul vert vad, s az éhség örületeje
A szörnyű zajba egy-egy fegyver dördült,
A csendörök még magukhoz se tértek
Már mindenikre ötvenen rohantak
És fegyverük szíjjával megkötözték,
Aztán zúgtak a pöröly ütések
Sulyos csapások a nagy vasajtóra
Kétfelől sokan a magas kőfalra

Egymást toláik fel, s a másik oldalon
Óles magasból csak alázuhantak,
Szilajjan hulltak a sulyos ütések
A kapura, és perc alatt betörték.
Aztán üvöltve egymáson keresztül,
Rohantak be taszitva, lökve egymást
A tárházaknak, hol az eleség volt.
Az ajtókat belökték; s rikoltva rohantak
A kenyereknek, s amit megehettek. —
— Egy kis csoport a lépcsőkön rohant fel
Vadul üvöltve, — lihegve értek fel.
Futott mindenki szerteszét előttük. —
Egy ajtóban sápadtan állt a gyáros,
S reszketve szólt

Mit akartok? Gyilkolni!?

Megadok mindent, amit csak akartok.
S a tárházakból, — mindent elvihettek
Az egyik elé ugrott. — Mindent. — . . . ?
Izmos kezével derékon ragadta
Magasra tartá s kacagva megrázza.
Mindent? No jó! De szavad meg ne másítsd!
És félre lökte. Aztán rohant ő is
Keresni ami éhségét elolta.

A raktárhoz, a hirt rohanva vitték,
Hogy kívánságuk a gyáros megadta,
S lecsillapodván némiképp az éhség,
Elfogta őket a diadal mámor,
A pusztításnak szilaj örületeje
Átcsapott most 'éknélküli örömben
Győzelmi zajtól visszhangzott az udvar
Egymás karjába ujjongva borultak.

kereskedelem hanyatlása folytán messze mőgötte maradt a réginek.

A kereskedelem nemcsak egy község, de az állam életében is oly lényeges tényező, a mely nélkül annak gazdasági fejlődése el sem képzelhető. Természetes tehát, hogy azt pártolni, fejleszteni és fokozni elsősorban azoknak kötelessége, a kiknek hivatali feladatát képezi az ország gazdasági előmenetele fölött őrködni. A kereskedelem előmozdítása még ott is kell, hogy gondját képezze első sorban a hivatalos köröknek, a hol mint hazánkban, nem ez, de a földmívelés a gazdasági élet szervezetének leglényegesebb alkatrésze.

Mert földmívelés és kereskedelem csak karöltve biztosítják az ország anyagi jólétét. Egyik a másik nélkül csak csonka eredményt képes létrehozni.

Ugyanez áll a község életében is. És ha tehát a kereskedelem hivatalos részről kellő pártolásban nem részesül, maguknak a kereskedőknek kell rajta lenniök, hogy a község fellendüléséhez hozzájáruljanak, azt hathatósan előmozdítsák. Ezt — mint cikkünk elején kifejtettük — a legsikeresebben tömörülésükkel, társulásukkal érhetik el. Felhívjuk tehát kereskedőinket, hogy a község, városunk fejlődése érdekében a már megalakult és fennálló kereskedelmi egyletet pártolják és ne engedjék, hogy fontos hivatásának betöltése nélkül megszűnjék. Mert a mit külső támogatás hiányában elérni nem sikerül, megteremti az egylet és Aszód intelligens kereskedői a község életében mint figyelembe veendő tényező fognak elismertetni.

B. A.

Aszód monographiája.

Irtá: JENCS ZELMA.

III.

Podmaniczky János halálával II. P. János és P. Sándor tulajdonába ment át az aszódi birtok, s az akkori szokás szerint a birtokok s az atyái háza is ketté osztatott. A két testvér egyetértve építtette a még most is fennálló dél és nyugat felé kinyúló francia ízlésű pavilonokat. A homlokzaton címereik ma is láthatók.

Ugyanez készült a középszárny mentén elnyúló nyílt erkély, izléses kettős lépcsővel, mely a tágas udvarba visz le. Ezen erkélyen fogadták az uraságok jobbágyaikat.

Itt tartották a jobbágyok családi ünnepélyeiket, hogy uraságaik is részt vehessenek azokon.

P. Sándor pazar fényvel rendezte be lakószobáit. Egy teremben (leányintézet díszterme) máig is látható freskókat is ő festetett.

Az ugynevezett „zöld kastélyt” II. P. Sándor emeltette földszintesből emeletesre, a mely így palotaszerűvé vált. Jelenleg is a Podmaniczky család tulajdona. Homlokzatát a Podmaniczky bárói és Wartenleben grófi címek díszítik.

1870-ben a „Pavillonos” kastélyt Aszód mezőváros vette meg. A község néhány év múlva egy Némedi nevű magánzónak eladta, ki nyári lakásokká alakította. Végül 1890-ben az ág. hitv. evang. bányakerület vásárolta meg, hogy ott leánynevelő-intézetet létesítsen. 1891-ik évi szept. hó 8-án ment végbe az intézet ünnepélyes megnyitása.

A hosszú idő óta elnémult palota ismét új életre gerjedt, hogy híven szolgálja a tudományt, a hazát és a vallást. S hogy mily buzgón teljesíti kötelességét a tanárnői kar, élükön a kiváló igazgatónővel, arról az intézet évi jelentései tesznek bizonyosságot, melyek a folytonos haladásnak és sikereknek fényes tanujelét mutatják, úgy hogy bátran merjük állítani, hogy az aszódi leánynevelő-intézet a hasonlóak között első helyen áll s a modern kor minde i kívánalmának megfelel.

Aszódnak valamikor cukorgyára is volt, de többféle válság következtében megbukott. A telep aztán évekig használatlanul hevert, az épületek romba dőltek, a vasutmenti oldalán pedig nádas volt, vadkacsák tanyája. Míg végre 1884-ik évben az igazságügyi minisztérium javító-intézetet építtetett rajta. Az elsőt Magyarországon.

Eleinte leginkább csak kerti és mezei munkával foglalkoztatták a növendékeket. Később belátták, hogy nem egészen helyes ez az irány és megkezdtek az ipari oktatást is. Kibocsátásuk alkalmával a növendékek, mint tanoncok kerültek ki az életbe, ami ismét nem vezetett célhoz. A 18—19 éves suhanc szégyelt aztán tanoncnak beállni valamely mesterhez és a legtöbb esetben ott folytatta, ahol elhagyta, mikor az intézetbe vitték. Belátva mindezen orvoslandó bajokat, az igazságügyminisztérium az 1904—1905-ik években megszüntette a régi iparoktatási rendszert és a modern technika színvonalán álló iparműhelyeket és ipariskolát rendezett be.

Az elméleti oktatás az ipariskolák szakkélpjait szolgálja, s arra van irányítva, hogy szakképzett, művelt iparosokat neveljen.

Felállításakor az intézet befogadó képessége 180 fő volt, de 1904-ben 280 főre emeltetett.

Diszes templomuk is van, hol minden hűfeleketnek külön imaház áll szolgálatára.

Ezzel körülbelül befejezhetem hiányos előadást. Érzem, hogy sok oly dologról nem irtam, melyet fel kellett volna említenem. De reméljük, hogy lesz egy tehetséges ember, ki vállalkozik majd Aszód mezőváros monographiájának jobb és tökéletesebb megírására.

Hálás köszönetemet fejezem ki mindazoknak, kik oly szívesek és figyelmesek voltak segítségemre lenni e munka összeállításához szükséges adatok beszerzése körül.

Fenti közleményünkre vonatkozólag a következő sorokat kaptuk:

Az Aszódi Hirlap tekintetes Szerkesztőségének Helyben.

Ezennel batorokodom a tek. Szerkesztőséget

Majd vidám zajjal kifelé indultak,
A dúszsákmánnyal bőven megrakodva.
Egész zsák lisztet cipelt egy a vállán,
A másiknak két kenyér a kezében,
Mond vit valamit hangos ujjongással,
Mond mind vivé a büszke győzelemhírt.

Szűkült a kapu vidáman . . .
Ott találtak Györgyöt a kőrákason
Mertan melletből a vér patakzott
Ott hód a furia a csendőr golyója,
S egy ősz ember nagy bozontos szakállal
Kék munkás zubbonyban mellette guggolt,
S jajveszkelve, sirva ápolgatta.

III.

Hajnaldott a keleti égoldal,
Szürkült, világosult. Egy-egy fényes sugárnyíl
— Előhírnöke a közelgő napnak, —
Rezdült meg lent s szívárvány fényben égve
Suhant fel gyorsan az ég közepéig,
De nem bírt megkülzdeni az éj sötétével s eltűnt.

A sebesült halálhozó sebével
Lázipiban égve hánykódott az ágyon,
Vizet kért néha félig öntudatlan,
Atyja futott megnevesíteni ajkát,
Hideg ruhát tenni forró fejére,
Remegve leste lázas lihegését,
S zihálva fojtá vissza zokogását.

Néhány munkás jött, A gyárba indultak,
De itt betértek Györgyöt megtekinteni.
Elszállt a hire, hogy tán tul nem éli
A harcot, melyre mindnyájok ügyéért
Ő kezdett s szított csüggedetlen szívvel,
Ki vezérük volt, lelkük ébresztője,
S kit szerettek rajongón lelkesülten.

A beteg fájón kinosan sóhajtott,
Az öreg nézte s az ajka vonaglott,
Mikéntha kinjárt ő érezné jobban,
A zokogást hörögve elszorítá,
Egyszer csak mint a zuhatagnak árja,
Mely gátat tépett úgy tört ki belőle:

Átkozott legyen, átkozott ezerszer,
A száradó velő örült agyamban!
A lázadó szilaj vér ereimben,
Börtönbe vitt engem és halálos ágyra
Téged szegény fiam, ifjan, virágzón
Zsenge szívedbe én oltottam egykor
S ápoltam a lázadás örületjét . . .
Én, én üztelek a halálos utra.

Térdre rogyott az ágyak lába mellett,
Reá borult s a takaróba rejté
Reddős arcát, fel-fel hördülve, nyögve
A sebesült most szemét fölnyitotta,
Alábbhagyott a láz, szétnézett a szobában,
Az öreg felugrott, és fel és alá járva,
A haját tépte, míg könnye patakzott:
„— Oh én botor! oh én ezerszer kába!

Maradtam vón inkább hitvány baromnak,
Mely nem panaszkodik, csak huz a meddig bírja,
S te is mellettem volnál az igában,
Csak élnél . . .”

Ekkor a fiára nézett
S látta, hogy az a fejt fölemelve,
Szólani kezd:

Ne sirj atyám! Miért sirsz?

Mert meghalok amiért eddig éltem!
Az eszméért, mely lelkemet betölté?
Igaz, nem így álmodtam! Azt hívém, hogy
Az ige győz szavának erejével,
De látom most, élesen látó szemmel:
A diadalra törő eszme utján,
A küzdők sirhantjai domborulnak . . .
S én nem halok meg. A szálló eszmével,
Szállok én is az ébredő világon,
S az eszme atyám, diadalt fog érni!
Az eszme erős, az eszme az igazság:
Az eszme a szabadság, igaz egyenlőség!

Felemelkedett, s reszkető kezével,
Kimutatott az ablakon. Keletnek,
Sikszág terült a láthatár széléig.

Az eszme győzni fog! Látjátok ottan . . .
. . . Embertömegek a nagy rónaságon . . .
Mindenütt szerte az egész világon . . .
Mennek, haladnak, léptük letarolja,
Hazugságát a megvénhadt világnak,
S nyomukba sarjad az ifju igazság,

megkérni, hogy e sorokat b. lapjának következő számában közzétenni sziveskedjék.

Aszód monographiája t. szerzőjének e heti lapjában közzétett adatai szerint az aszódi izraelita hitközségnek csak hatvan éve van temploma. Nem tudom, honnan vette a szerző adatainak kuforrását, de mindenesetre tévesen informáltak, mert a régi templom falain látható évszám feljegyzése szerint az 1756-ban épült, tehát a helybeli izrael. hitközségnek már 155 éve van temploma.

De vannak némely bizonyítékaim, hogy az sem volt a hitközségnek első temploma, mert a Szent-egylet (Chevra Kadischa) egy régi könyvecskéjében azt az érdekes feljegyzést találtam, hogy 1747-ben ezen egyletnek alapszabályait átdolgozták. Miután a zsidóknak ősrégi szokása előbb az isteni tiszteletéről gondoskodni, bátran kockáztathatok azon állításon, hogy az aszódi izr. hitközségnek körülbelül 200 év óta van temploma.

Aszód, 1911 február 23-án.

Teljes tisztelettel
Schreiber József
főrabbi.

Farsang a polgári körben.

F. hó 18-án tartotta az aszódi polgári kör ez ideai mulatságát cabarete-vel egybekötve.

Ugy látszik, városunkban a cabaret divatba kezd jönni és pedig elég szép sikerrel. Mert a publikumnál is fokozódik az érdeklődés és a szereplők is bátrabban és több rutinnal lépnek a pódiumra. Ezt mutatja a mostani cabarete is. A közönség szép számban volt jelen; a szereplők jól játszottak. A conferencier tisztségét újból *Schneider Oszkár* ur látta el a tőle már megszokott kedves finom humorral. Most még jobb volt, mint a tűzoltók estélyén. Egész új dolgokkal szolgált. Többek között igen eredeti és ötletes stüggönyökkel. A műsor a következő volt: I. Négyes-ének, előadták: *Matolcsy, Chugyik, Perényi és Boldis* urak igen szép sikerrel. A quartett — úgy látszik gyakori próbákat tarthatott, mert előadásuk

Halljátok . . . ? Hangjuk a szél idehözza,
Mi szép! Mi bódító! Mint zug . . . miként zeng
„Szabadság egyenlőség a világnak! . . .“
Várjatok, várjatok, hadd menjek én is!

A láthatár peremén kivillant egy fénypont,
Gyorsan feljebb szállott a nap korongja
Ragyogás gyult ki kunyhón palotákon
Egy sugárkéve szélesen, csillogva
Bedőlt az ablakon, a párnákra hullott
S beragyogta György átszellemült arcát.
Sugárban uszva dült vissza az ágyra . . .
. . . S amint nézték őt könnyező szemekkel
Ugy tetszék mindeniknek, hogy fényes szép lelke
A szétözönlő csillogó sugárral
Suhan kí és az ébredő világon,
Széthinti, szerteszórja — a világosságot!

*

A föld kérge alatt izzó ércék égnak,
Dobogó szivekben forró szenvedélyek
Föld méhében égő fojtott tüzek lángja
A megvénhedt földet néha meg-meg rázza,
Szenvedélyek szólnak — ma még könyörögve,
Holnap tán — kitudja — zugva, mennydörögve.

határozottan összevágóbb, szabatosabb s így jobb volt a multkorinál. 2. „Nem vagyok féltékeny“ monolog, szavalt *Bursits Pirokska* k. a. Úgyes föllépését, értelmes előadását, kifejező mimikáját és gesztusait sok tapssal honorálta a közönség.

3. „Sziporka ur tárcát ír“ Vig elbeszélés. Irta és felolvasta *Molnár Sándor* ur. Nagy hatást ért el különösen helyi vonatkozásaival. (Legközelebbi tárca-rovatunkban közölni fogjuk.)

4. *Püspök Annuska* k. a. cimbalmozott ezután művészielen. Kezdetben kissé zavarban volt, de később annál szebben játszott.

5. „Monolog a monolog ellen“ előadta *Molnár József* ur. Igen szabatosan, érthetően, jól és szépen szavalt sok sikerrel.

6. *Dr. Osváth Gedeon* ur hegedűn szebbnél-szebb kuruc-nótákat játszott. Egyszer sirt, jajongott a hegedűje, máskor meg kacagott. Játékával élénk varázsolta a kuruc idők fájdalmát és örömeit. A közönség alig akarta leengedni a pódiumról és többször megújráztatta.

7. Végül *Róth Kálmán* ur aszódi vonatkozó verseket énekelt a közönség zajos tetszése mellett.

A cabaretet tánc követte, amely reggeli 6 óráig tartott. Ugy a cabareten, mint a táncmulatságon *dr. Preszly Elemér* képviselőnk is megjelent.

A mulatság 256 korona tiszta jövedelmet hozott.

R s.

*

Schneider Oszkár ur conferálásából ezuttal a következőket közöljük:

Vizsga. Történik a gazdasági leányintézetben. Idő jelenkor.

Nagy fehér konyha. A közepén zöldposztóval leterített spórherd. A tűzhely közepén nagy virágcsokor, a padokban szakácskönyvekből magoló leányok. Egy hosszú terített asztal a szülőknék és érdeklődőknek.

Tanfelügyelő: Következnek a sajtok.

Mondja meg kisasszony, ha majd saját háztartása lesz, hogy fog imperiált készíteni?

Növendék: Imperiált úgy fogom csinálni, hogy reggel kérek a férjemtől 10 koronát tejre. Ő erre azt fogja mondani: Fenét! Minek neked 10 korona? Én erre elmondom, hogy imperiált sajtot akarok készíteni. Ő erre ad 20 krajcárt, hogy hozassak a boltból.

Tanfelügyelő: Nagyon helyes! De mondja csak kisasszony, tegyük fel, mégis megkapja ön a 10 koronát, akkor hogy fogja megcsinálni az imperiált sajtot?

Növendék: Akkor úgy fogom megcsinálni az imperiált, hogy a szakácsné elküldöm a tejszarnokba tejért, de megmodom neki, hogy tegnap is becsapott. És ha még egyszer becsap, akkor 14 napra elmehet. Erre ő becsapja az ajtót és azt mondja, hogy azért, mert valaki cseléd, nem enged a becsületében gázolni. Fogja be a száját, vén szípirtyó, mondom neki; fogja be a nagysága, feleli ő. Erre kirugom.

Tanfelügyelő: Nagyon helyes, Ön mindig jól tanult, — folytassa! —

Növendék: És mivel elment a szakácsné, elküldöm a szobaleányt tejért.

Tanfelügyelő: És ha a tej meg van, mit csinál?

Növendék: Elküldök egy sajtmeisterért.

Hirek.

— A polgári kör f. hó 19-iki mulatságán a következők fizettek fölül: *Dr. Preszly Elemér* országgyűlési képviselő, *Chugyik Pál*, *Nádassy József*, *Dr. Osváth Gedeon*, *Dr. Rendes Dezső*, *Hörcher*

Gyula, *Reiner József*, *Dr. Faludi Sándor*, *Vas Mór*, *Eördögh Tibor*, *Kiss Gusztáv*, *Bozsák N.*, *ifj Rausz István*, *Vas József*, *Oeschger Adél* és *Weiner József*.

— **Kabaret a «Leányegylet» javára.** Ugy értesültünk, hogy az aszódi leányok a „leányegylet“ alapja javára március hónapban nagyszabású kabaret estélyt rendeznek.

— **Birtokvétele.** A László-féle domonyi birtokot megvásárolta *Fischer Ede* zsidóligeti földbirtokos 300,000 koronáért.

— **Az aszódi takarékpénztár** f. hó 19-én tartotta rendes évi közgyűlését. A közgyűlés az igazgatóság és felügyelőbizottság javaslatait elfogadta és a felmentvényeket megadta; végül elhatározta, hogy minden részvény után 40 korona osztalék fizetessék. A mult évben 38 korona volt az osztalék.

— **Baleset.** *Kerekes Jákó* nagykartali plébános f. hó 24-én a Budapestről fél 4 órakor induló gyorsvonattal Aszódra utazott. Utközben elaludt, de alig hogy a vonat Aszód állomását elhagyta, felébredt és oly szerencsétlenül ugrott ki a robogó vonatról, hogy jobb karja vállban kifícamodott és jobb lábát csipőben erősen megütötte. A vasúti hordágyon rögtön a javító-intézeti kórházba szállították, ahol *dr. Rendes Dezső* és *dr. Szekeres* (dr. Gaal Adolf helyettese) a kifícamodott kart helyreigazították. Értesülésünk szerint a főur hamarosan fel fog gyógyulni.

— **Áthelyezés.** *Czirhay Lajos* aszódi utmester Dunavecseré helyeztetett át. Hir szerint helyét nem fogják többé betölteni.

— **Udvari-bál.** A f. hó 24-én megtartott udvari-bálon vidékünk előkelőségei közül jelen voltak gróf *Ráday Gedeon* és neje *Szirmay Alice*, kit a királynak és Mária Annunziata főhercegnőnek is bemutattak, továbbá báró *Podmaniczky Gyula* és neje és *Preszly Elemér* dr. kerületünk országgyűlési képviselője.

— **Az Aszód—sziráki** automobil járat tervkomolyan foglalkoznak, sőt a terv közel áll a megvalósuláshoz. A napokban már próbajáratot is akartak tartani.

— **Villanyvilágítás Aszódon.** Értesülésünk szerint a Ganzgyárnak az aszódi gázgyár igazgatóságával folytatott tárgyalásai a közeli napokban befejezést nyernek és tehát az eddigi gázvilágítást a villanyvilágítás fogja felváltani. E tárgyban a gázgyár igazgatósága vasárnap február hó 26-án ülést tart, a melyen a Ganzgyár egyik mérnöke is részt fog venni, hogy ajánlatát a részvények átvételét illetőleg az igazgatósággal közölje. Ennek elfogadása esetén a gyár azonnal hozzá fog a munkálatok megkezdéséhez.

— **Az aszódi földműves ifjuság** f. hó 25-én színelőadást tartott. Színe került *A vörös sapka*. Eredeti népszínmű 3 felvonásban. A rendező nehéz munkáját *Csekey Sándor* látta el. A szereplők játékán meglátszott az igyekezet és készültség. Az előadás — tekintve, hogy a szereplők az egyszerű nép gyermekei — jól sikerültnek mondható. Vasárnap az előadást megismétlik és utána földműves bált tartanak.

Közigazgatás.

A vármegye közigazgatási bizottsága az 1910-ik év II. feléről a belügyminiszterhez felterjesztett jelentésében újból kiemeli az aszódi járás szervezésének szükségességét. A törvényhatósági bizottságnak még 1909 év ápr. 20-án hozott irányu határozata ugyanis mindezeidig kormányhatósági jóváhagyást nem nyert és az 1911 évi állami költségvetés előirányzatában az aszódi járás szervezése kifejezetten nem említették. Attól tart a

kereskedelem hanyatlása folytán messze mögötte maradt a réginek.

A kereskedelem nemcsak egy község, de az állam életében is oly lényeges tényező, a mely nélkül annak gazdasági fejlődése el sem képzelhető. Természetes tehát, hogy azt pártolni, fejleszteni és fokozni elsősorban azoknak kötelessége, a kiknek hivatali feladatát képezi az ország gazdasági előmenetele fölött őrködni. A kereskedelem előmozdítása még ott is kell, hogy gondját képezze első sorban a hivatalos köröknek, a hol mint hazánkban, nem ez, de a földmívelés a gazdasági élet szervezeteinek leglényesebb alkatrésze.

Mert földmívelés és kereskedelem csak karöltve biztosítják az ország anyagi jólétét. Egyik a másik nélkül csak csonka eredményt képes létrehozni.

Ugyanez áll a község életében is. És ha tehát a kereskedelem hivatalos részről kellő pártolásban nem részesül, maguknak a kereskedőknek kell rajta lenniök, hogy a község fellendüléséhez hozzájáruljanak, azt hathatósan előmozdítsák. Ezt — mint cikkünk elején kifejtettük — a legsikeresebben tömörülésükkel, társulásukkal érhetik el. Felhívjuk tehát kereskedőinket, hogy a közcél, városunk fejlődése érdekében a már megalkult és fennálló kereskedelmi egyletet pártolják és ne engedjék, hogy fontos hivatásának betöltése nélkül megszűnjék. Mert a mit külső támogatás hiányában elérni nem sikerül, megteremti az egylet és Aszód intelligens kereskedői a község életében mint figyelembe veendő tényező fognak elismertetni.

B. A.

Aszód monographiája.

Irtta: JENCs ZELMA.

III.

Podmaniczky János halálával II. P. János és P. Sándor tulajdonába ment át az aszódi birtok, s az akkori szokás szerint a beltelek s az atyai ház is ketté osztatott. A két testvér egyetértve építtette a még most is fennálló dél és nyugat felé kinyúló francia izlésű pavilonokat. A homlokzaton címereik ma is láthatók.

Ugyanez készült a középszárny mentén elnyúló nyílt erkély, izléses kettős lépcsővel, mely a tágas udvarba visz le. Ezen erkélyen fogadták az uraságok jobbágyaikat.

Itt tartották a jobbágyok családi ünnepélyeiket, hogy uraságaik is részt vehessenek azokon.

P. Sándor pazar fényvel rendezte be lakószobáit. Egy teremben (leányintézet díszterme) máig is látható freskókat is ő festette.

Az ugynevezett „zöld kastélyt“ II. P. Sándor emeltette földszintesből emeletesre, a mely így palotaszerűvé vált. Jelenleg is a Podmaniczky család tulajdona. Homlokzatát a Podmaniczky bárói és Wartenleben grófi címerek díszítik.

1870-ben a „Pavillonos“ kastélyt Aszód mezőváros vette meg. A község néhány év múlva egy Némedi nevű magánzónak eladta, ki nyári lakásokká alakította. Végül 1890-ben az ág. hitv. evang. bányakerület vásárolta meg, hogy ott leánynevelő-intézetet létesítsen. 1891-ik évi szept. hó 8-án ment végbe az intézet ünnepélyes megnyitása.

A hosszú idő óta elnémult palota ismét új életre gerjedt, hogy híven szolgálja a tudományt, a hazát és a vallást. S hogy mily buzgón teljesíti kötelességét a tanárnői kar, élükön a kiváló igazgatónővel, arról az intézet évi jelentései tesznek bizonyosságot, melyek a folytonos haladásnak és sikereknek fényes tanujelét mutatják, úgy hogy bátran merjük állítani, hogy az aszódi leánynevelő-intézet a hasonlóak között első helyen áll s a modern kor minde i kívánalmának megfelel.

Aszódnak valamikor cukorgyára is volt, de többféle válság következtében megbukott. A telep aztán évekig használatlanul hevert, az épületek romba dőltek, a vasutmenti oldalán pedig nádas volt, vadkacsák tanyája. Míg végre 1884-ik évben az igazságügyi minisztérium javító-intézetet építtetett rajta. Az elsőt Magyarországon.

Eleinte leginkább csak kerti és mezei munkával foglalkoztatták a növendékeket. Később belátták, hogy nem egészen helyes ez az irány és megkezdtek az ipari oktatást is. Kibocsátásuk alkalmával a növendékek, mint tanoncok kerültek ki az életbe, ami ismét nem vezetett célhoz. A 18—19 éves suhanc szégyelt aztán tanoncnak beállani valamely mesterhez és a legtöbb esetben ott folytatta, ahol elhagyta, mikor az intézetbe vitték. Belátva mindezen orvoslandó bajokat, az igazságügyminisztérium az 1904—1905-ik években megszüntette a régi iparoktatási rendszert és a modern technika színvonalán álló iparműhelyeket és ipariskolát rendezett be.

Az elméleti oktatás az ipariskolák szakkélpjait szolgálja, s arra van irányítva, hogy szakképzett, művelt iparosokat neveljen.

Felállításakor az intézet befogadó képessége 180 fő volt, de 1904-ben 280 főre emeltetett.

Disztes templomuk is van, hol minden hűfelekezetnek külön imaház áll szolgálatára.

Ezzel körülbelül befejezhetem hiányos előadást. Érzem, hogy sok oly dologról nem írtam, melyet fel kellett volna említenem. De reméljük, hogy lesz egy tehetséges ember, ki vállalkozik majd Aszód mezőváros monographiájának jobb és tökéletesebb megírására.

Hálás köszönetemet fejezem ki mindazoknak, kik oly szívesek és figyelmesek voltak segítségemre lenni e munka összeállításához szükséges adatok beszerzése körül.

Fenti közleményünkre vonatkozólag a következő sorokat kaptuk:

Az Aszódi Hirlap tekintetes Szerkesztőségének Helyben.

Ezennel batorokodom a tek. Szerkesztőséget

Majd vidám zajjal kifelé indultak,
A dus zsákmánnyal bőven megrakodva.
Egész zsák lisztet cipelt egy a vállán,
A másiknak két kenyér a kezében,
Műd vit valamit hangos ujjongással,
Műd mind vivé a büszke győzelemhírt.

S ammi kilépek a kapun vidáman . . .
Ott találak Györgyöt a kőrákason
Műltan melléből a vér patakzót
Ott hol áfuria a csendőr golyója,
S egy ősz ember nagy bozontos szakállal
Kék munkás zubbonyban mellette guggolt,
S jajveszékelve, sirva ápolgatta.

III.

Hajnaldótt. A keleti égoldal,
Szürkült, világosult. Egy-egy fényes sugárnyíl
— Előhírnöke a közelgő napnak, —
Rezdült meg lent s szívárvány fényben égve
Suhant fel gyorsan az ég közepéig,
De nem bírt megküzdeni az éj sötétével s eltűnt.

A sebesült halálhozó sebével
Lázpirban égve hánykódott az ágyon,
Vizet kért néha félig öntudatlan,
Atyja futott megnevesíteni ajkát,
Hideg ruhát tenni forró fejére,
Remegve ieste lázas lihegését,
S zihálva fojtá vissza zokogását.

Néhány munkás jött. A gyárba indultak,
De itt betértek Györgyöt megtekinteni.
Elszállt a hirt, hogy tán tul nem éli
A harcot, melyre mindnyájok ügyéért
Ő kezdett s szított csüggedetlen szível,
Ki vezérük volt, lelkük ébresztője,
S kit szerettek rajongón lelkesülten.

A beteg fájón kinosan sóhajtott,
Az öreg nézte s az ajka vonaglott,
Mikéntha kinjárt ő érezné jobban,
A zokogást hörögve elszoritá,
Egyszer csak mint a zuhatagnak árja,
Mely gátat tépett úgy tört ki belőle:

Átkozott legyen, átkozott ezerszer,
A száradó velő örült agyamban!
A lázadó szilaj vér ereimben,
Börtönbe vitt engem és halálos ágyra
Téged szegény fiam, ifjan, virágzón
Zsenge szivedbe én oltottam egykor
S ápoltam a lázadás örületjét . . .
Én, én üztelek a halálos utra.

Térdre rogyott az ágyának lába mellett,
Reá borult s a takaróba rejté
Redős arcát, fel-fel hördülve, nyögve
A sebesült most szemét fölnyitotta,
Alábbhagyott a láz, szétnézett a szobában,
Az öreg felugrott, és fel és alá járva,
A haját tépte, míg könnye patakzott:
„— Oh én botor! oh én ezerszer kába!

Maradtam vón inkább hitvány baromnak,
Mely nem panaszkodik, csak huz a meddig bírja,
S te is mellettem volnál az igában,
Csak élnél . . .”

Ekkor a fiára nézett
S látta, hogy az a fejt fölemelve,
Szólani kezd:

Ne sirj atyám! Miért sirsz?

Mert meghalok amiért eddig éltem!
Az eszméért, mely lelkemet betölté?
Igaz, nem így álmodtam! Azt hívém, hogy
Az ige győz szavának erejével,
De látom most, élesen látó szemmel:
A diadalra törő eszme utján,
A küzdők sirhantjai domborulnak . . .
S én nem halok meg. A szálló eszmével,
Szállok én is az ébredő világon,
S az eszme atyám, diadalt fog érni!
Az eszme erős, az eszme az igazság:
Az eszme a szabadság, igaz egyenlőség!

Felemelkedett, s reszkető kezével,
Kimutatott az ablakon. Keletnek,
Sikság terült a láthatár széléig.

Az eszme győzni fog! Látjátok ottan . . .
. . . Embertömegek a nagy rónaságon . . .
Mindenfitt szerte az egész világon . . .
Mennek, haladnak, léptük letarolja,
Hazugságát a megvénhett világnak,
S nyomukba sarjad az ifju igazság,

megkérni, hogy e sorokat b. lapjának következő számában közzétenni sziveskedjék.

Aszód monographiája t. szerzőjének e heti lapjában közzétett adatai szerint az aszódi izraelita hitközségnek csak hatvan éve van temploma. Nem tudom, honnan vette a szerző adatainak kuttorforsát, de mindenesetre tévesen informáltak, mert a régi templom falain látható évszám feljegyzése szerint az 1756-ban épült, tehát a helybeli izrael. hitközségnek már 155 éve van temploma.

De vannak némely bizonyítékaim, hogy az sem volt a hitközségnek első temploma, mert a Szent-egylet (Chevra Kadischa) egy régi könyvecskéjében azt az érdekes feljegyzést találtam, hogy 1747-ben ezen egyeletnek alapszabályait átdolgozták. Miután a zsidóknak ősrégi szokása előbb az isteni tiszteletről gondoskodni, bátran kockáztathatom azon állítást, hogy az aszódi izr. hitközségnek körülbelül 200 év óta van temploma.

Aszód, 1911 február 23-án.

Teljes tisztelettel
Schreiber József
főrabbi.

Farsang a polgári körben.

F. hó 18-án tartotta az aszódi polgári kör ez idei mulatságát cabarete-vel egybekötve.

Ugy látszik, városunkban a cabaret divatba kezd jönni és pedig elég szép sikerrel. Mert a publikumnál is fokozódik az érdeklődés és a szereplők is bátrabban és több rutinnal lépnek a podiumra. Ezt mutatja a mostani cabarete is. A közönség szép számban volt jelen; a szereplők jól játszottak. A conferenciér tisztségét újból *Schneider Oszkár* ur látta el a tőle már megszokott kedves finom humorral. Most még jobb volt, mint a tűzoltók estélyén. Egész új dolgokkal szolgált. Többek között igen eredeti és ötletes sürgönyökkel. A műsor a következő volt: 1. Négyesének, előadták: *Matolcsy, Chugyik, Perényi és Boldis* urak igen szép sikerrel. A quartett — úgy látszik gyakori próbákat tarthatott, mert előadásuk

Halljátok . . . ? Hangjuk a szél idehozza,
Mi szép! Mi bődítő! Mint zug . . . miként zeng
„Szabadság egyenlőség a világnak! . . .“
Várjatok, várjatok, hadd menjek én is!

A láthatár peremén kivillant egy fénypont,
Gyorsan feljebb szállott a nap korongja
Ragyogás gyult ki kunyhón palotákon
Egy sugárkéve szélesen, csillogva
Bedőlt az ablakon, a párnákra hullott
S beragyogta György átszellemült arcát.
Sugárban uszva dült vissza az ágyra . . .
. . . S amint nézték őt könnyező szemekkel
Ugy tetszék mindeniknek, hogy fényes szép lelké
A szétözönlő csillogó sugárral
Suhan ki és az ébredő világon,
Széthinti, szerteszörja — a világosságot!

A föld kérge alatt izzó ércek égnek,
Dobogó szivekben forró szenvedélyek
Föld méhében égő fojtott tüzek lángja
A megvénhedt földet néha meg-meg rázza,
Szenvedélyek szólnak — ma még könyörögve,
Holnap tán — kitudja — zugva, mennydörögve.

határozottan összevágóbb, szabatosabb s így jobb volt a multkorinál. 2. „Nem vagyok féltékeny“ monolog, szavalta *Bursits Piroska* k. a. Ügyes föllépését, értelmes előadását, kifejező mimikáját és gesztusait sok tapssal honorálta a közönség.

3. „Sziporka ur tárcát ír“ Vig elbeszélés. Irta és felolvasta *Molnár Sándor* ur. Nagy hatást ért el különösen helyi vonatkozásaival. (Legközelebbi tárca-rovatunkban közölni fogjuk.)

4. *Püspök Annuska* k. a. cimbalmozott ezután művésziiesen. Kezdetben kissé zavarban volt, de később annál szebben játszott.

5. „Monolog a monolog ellen“ előadta *Molnár József* ur. Igen szabatosan, érthetően, jól és szépen szavalt sok sikerrel.

6. *Dr. Osváth Gedeon* ur hegedűn szebbnél-szebb kuruc-nótákat játszott. Egyszer sirt, jajongott a hegedűje, máskor meg kacagott. Játékával élénk varázsolt a kuruc idők fájdalmát és örömeit. A közönség alig akarta leengedni a pódiumról és többször megújráztatta.

7. Végül *Róth Kálmán* ur aszódi vonatkozó verseket énekelt a közönség zajos tetszése mellett.

A cabaretet tánc követte, amely reggeli 6 óráig tartott. Ugy a cabareten, mint a táncmulatságon *dr. Preszly Elemér* képviselőnk is megjelent.

A multság 256 korona tiszta jövedelmet hozott.

R s.

Schneider Oszkár ur conferálásából ezuttal a következőket közöljük:

Vizsga. Történik a gazdasági leányintézetben. Idő jelenkor.

Nagy fehér konyha. A közepén zöldposztóval leterített spórherd. A tűzhely közepén nagy virágcsozor, a padokban szakácskönyvekből maguló leányok. Egy hosszú terített asztal a szülőknek és érdeklődőknek.

Tanfelügyelő: Következnek a sajtok.

Mondja meg kisasszony, ha majd saját háztartása lesz, hogy fog imperiált készíteni?

Növendék: Imperiált úgy fogom csinálni, hogy reggel kérek a férjemtől 10 koronát tejrre. Ő erre azt fogja mondani: Fenét! Minek neked 10 korona? Én erre elmondom, hogy imperiált sajtot akarok készíteni. Ő erre ad 20 krajcárt, hogy hozassak a boltból.

Tanfelügyelő: Nagyon helyes! De mondja csak kisasszony, tegyük fel, mégis megkapja ön a 10 koronát, akkor hogy fogja megcsinálni az imperiált sajtot?

Növendék: Akkor úgy fogom megcsinálni az imperiált, hogy a szakácsné elküldöm a tejcsarnokba tejtér, de megmodom neki, hogy tegnap is becsapott. És ha még egyszer becsap, akkor 14 napra elmehet. Erre ő becsapja az ajtót és azt mondja, hogy azért, mert valaki cseléd, nem enged a becsületében gázolni. Fogja be a száját, vén szipirtó, mondom neki; fogja be a nagysága, feleli ő. Erre kirugom.

Tanfelügyelő: Nagyon helyes, Ön mindig jól tanult, — folytassa! —

Növendék: És mivel elment a szakácsné, elküldöm a szobaleányt tejtér.

Tanfelügyelő: És ha a tej meg van, mit csinál?

Növendék: Elküldök egy sajtmeisterért.

Hirek.

— A polgári kör f. hó 19-iki mulatságán a következők fizették fölül: *Dr. Preszly Elemér* országgyűlési képviselő, *Chugyik Pál*, *Nádassy József*, *Dr. Osváth Gedeon*, *Dr. Rendes Dezső*, *Hörcher*

Gyula, *Reiner József*, *Dr. Faludi Sándor*, *Vas Mór*, *Eördögh Tibor*, *Kiss Gusztáv*, *Bozsák N.*, *ifj. Rausz István*, *Vas József*, *Oeschger Adél* és *Weiner József*.

— **Kabaret a «Leányegylet» javára.** Ugy értesültünk, hogy az aszódi leányok a „leányegylet“ alapja javára március hónapban nagyszabású kabaret estélyt rendeznek.

— **Birtokvétele.** A László-féle domonyi birtokot megvásárolta *Fischer Ede* zsidóligeti földbirtokos 300,000 koronáért.

— **Az aszódi takarékpénztár** f. hó 19-én tartotta rendes évi közgyűlését. A közgyűlés az igazgatóság és felügyelőbizottság javaslatait elfogadta és a felmentvényeket megadta; végül elhatározta, hogy minden részvény után 40 korona osztalék fizetessék. A mult évben 38 korona volt az osztalék.

— **Baleset.** *Kerekes Jákó* nagykartali plébános f. hó 24-én a Budapestről fél 4 órakor induló gyorsvonattal Aszódra utazott. Utközben elaludt, de alig hogy a vonat Aszód állomását elhagyta, felébredt és oly szerencsétlenül ugrott ki a robogó vonatról, hogy jobb karja vállban kifícamodott és jobb lábát csipőben erősen megütötte. A vasúti hordályon rögtön a javító-intézeti kórházba szállították, ahol *dr. Rendes Dezső* és *dr. Szekeres* (dr. Gaal A. tolf helyettese) a kifícamodott kart helyreigazították. Értesülésünk szerint a főur hamarosan fel fog gyógyulni.

— **Áthelyezés.** *Czirhay Lajos* aszódi utmester Dunavecserre helyeztetett át. Hir szerint helyét nem fogják többé betölteni.

— **Udvari-bál.** A f. hó 24-én megtartott udvari-bálon vidékünk előkelőségei közül jelen voltak gróf *Ráday Gedeon* és neje *Szirmay Alice*, kit a királynak és *Mária Annunziata* főhercegnőnek is bemutattak, továbbá báró *Podmaniczky Gyula* és neje és *Preszly Elemér* dr. kerületünk országgyűlési képviselője.

— **Az Aszód—sziráki** automobil járat tervékomolyan foglalkoznak, sőt a terv közel áll a megvalósuláshoz. A napokban már próbajaratot is akartak tartani.

— **Villanyvilágítás Aszódon.** Értesülésünk szerint a Ganzgyárnak az aszódi gázgyár igazgatóságával folytatott tárgyalásai a közeli napokban befejezést nyernek és tehát az eddigi gázvilágítást a villanyvilágítás fogja felváltani. E tárgyban a gázgyár igazgatósága vasárnap február hó 26-án ülést tart, a melyen a Ganzgyár egyik mérnöke is részt fog venni, hogy ajánlatát a részvények átvételét illetően az igazgatósággal közölje. Ennek elfogadása esetén a gyár azonnal hozzá fog a munkálatok megkezdéséhez.

— **Az aszódi földműves ifjuság** f. hó 25-én színelőadást tartott. Színr került a *vörös sapka*. Eredeti népszínmű 3 felvonásban. A rendező nehéz munkáját *Csekey Sándor* látta el. A szereplők játékán meglátszott az igyekezet és készltség. Az előadás — tekintve, hogy a szereplők az egyszerű nép gyermekei — jól sikerültek mondható. Vasárnap az előadást megismétlik és utána földmives bált tartanak.

Közigazgatás.

A vármegye közigazgatási bizottsága az 1910-ik év II. feléről a belügyminiszterhez felterjesztett jelentésében újból kiemeli az aszódi járás szervezésének szükségességét. A törvényhatósági bizottságnak még 1909 év ápr. 20-án hozott irányu határozata ugyanis mindezeideig kormányhatósági jóváhagyást nem nyert és az 1911 évi állami költségvetés előirányzatában az aszódi járás szervezése kifejezetten nem említettik. Attól tart a

bitottság, hogy az aszói járás szervezésének jóváhagyása nem szándékoltatik. Ez okból újból felszólal és már előbb felhozott indokait kiegészíti az 1910 évi dec. 31-én megtartott népszámlálás adataival, melyből kitűnik, hogy az aszói járás szervezése nem odázható el.

Egészségügy.

A lefolyt hét még mindig nem volt kedvező az egészségügyre. A meteorológiai viszonyok határozottan tavaszi jellegűek, s így a légzőszervek betegülési kevesbedtek ugyan, de a ragályos betegülési esetek, melyek eddig Aszódon csak szóróványosan léptek föl, a lefolyt héten oly számban fordultak elő, hogy mindeu valószínűség szerint egy kezdődő járvánnyal állunk szemben. Aszódon ugyanis vörheny 4 esetben roncsoló toroklob 2 esetben fordult elő. Ha a ragályos betegülések némi emelkedése fog még mutatkozni, nem lesz elkerülhető az aszói iskolának bizonytalan időre hatóságilag való bezárása. A környéken ragályos betegülési esetek nem fordultak elő.

* Lapunk zártakor arról értesülünk, hogy az aszói leánynevelő-intézetet a fellépett vörheny járvány miatt bizonytalan időre bezárták.

Sport.

* A tavaszi idő beálltával tág tere nyílik a szabadban üzhető sportnak. Újból benépesülnek a pályák és elkezdődnek a tavaszi football mérkőzések. Persze nem Aszódon, mert ilyen nálunk nincs. Itt még talán a gymnasztikát se footballoznak. Pedig célszerűnek tartanánk, ha a tornaórákon esetleg hetenként legalább egyszer e célból tartandó játékdélutánon footballozni tanítanák a fiukat.

* Olympiai versenyek Budapesten. Talán nekünk is lesz alkalmunk olympiai versenyeket láthatni. Az olympiai versenyeket rendező nemzetközi bizottság ugyanis május hónapban Budapesten ülésezik, hogy a legközelebbi versenyre, melyeket 1912-ben Stockholmban tartanak meg, az előkészítési munkálatokat befejezze. Ugyanakkor fognak tanácskozni arról is, hogy hol rendezzék 1916-ban az olympiai versenyeket? Arra az esetre, ha addig konkrét alakot ölt a Budapesten 1916-ra tervezett világhiállítás ügye, a bizottság magyar tagjai a versenyek színhelyétül székes fővárosunkat hozzák javaslatba Berlinnel szemben. A kiállítás területén épülne föl a magyar Stadion, hol az olympiai játékok lezajlanának. Tehát reménykedhetünk.

Kereskedelem.

Március 1-én lép életbe a m. kir. földművelésügyi minisztériumnak az élesztő-gyártása és forgalomba hozatala tárgyában kiadott körenden-delete, mely a következőket rendeli: „Az élesztő, vagy téglányalakban, az egészségre nem káros módon készített papírcsomagban, vagy tartályokban hozható forgalomba olyképp, hogy a) a keményítőből mentes tiszta szeszélesztő közvetlenül a burkolópapírra nyomott, illetőleg magára a tartályra ragasztott skarlátvörös címkén, legalább hét milliméteres nyomtatott betűvel «Tiszta szeszélesztő»; b) sörélesztő ugyanolyan módon, azonban citromsárga címkén fekete betűvel «Sörélesztő»; c) a keményítőt tartalmazó szeszélesztő ugyanolyan módon, azonban világoskék címkével, fehérbetűs «Kevert élesztő» jelzővel hozható csak forgalomba. Ezenfelül a gyár neve és az élesztő minősége magába az élesztőbe is benyomandó. Minden kereskedő, ki tiszteiben élesztő-

tőt árul, köteles ezt üzletében szembeifüldő helyen felíratilag jelezni s az élesztődarabot a vevő előtt oly módon felválni, hogy az az eredeti csomagolást láthassa.

Iparügy.

Érdekes miniszteri rendelet jelent meg a napokban az özvegy iparüzési jogára vonatkozólag. E rendelet azt mondja, hogy az ipartörvény 40. szakaszában foglalt rendelkezésből következik, hogy az özvegy nem kötelezhető arra, hogy elhunyt férje által gyakorolt, képesítéshez kötött iparnak folytathatása végett képesített üzletvezetőt jelentsen be. Csupán azt kell bejelentenie, hogy özvegyi jogát, azaz hogy elhunyt férje iparát gyakorolja.

Szerkesztői üzenetek.

— R. A. Jelentkezzék a szerkesztőségben, mert tárgya miatt nem közölhető.

— Tárcaíró. A papiros mindent eltűr.

— Divat. Azt kérdegyed, nem-e figuránánk ki, ha a legújabb divatu szoknyanadrágban (vagy nadrágszoknya?) sétálna végig Aszódon. Megnyugtadjuk. Mi nem. De az inasgyerekek egész biztosan. Ajánlani azonban nem ajánljuk. Nagy feltűnést keltene.

— Vidéki. Sőt meg is köszönjük. Ha valami feljegyzésre érdemes történik, csak tudassa a szerkesztőséggel.

— Tapasztalatlan műkedvelő. Köszönjük a megtisztelő bizalmat és sajnáljuk, hogy kérésének nem tehetünk eleget. De ahhoz, hogy megmondhassuk, milyen darabbal érne el sikert, ismernünk kellene az ön képességét. Mindenesetre valami vig dolgot válasszon, mert az már tárgyánál fogva is inkább hat.

Menetrend: Budapest—Aszód—Hatvan és vissza.

Budapest k. p. u. indul	625	810	835	915	1230	225	330	555	640	735	1015	1110	1135			
Aszód érke.	725	922	957	1056	207	406	427	711	815	912	1142	100	126			
Aszód indul	725	923	958	1058	223	407	428	712	816	913	1143	103	128			
Hatvan érke.	741	949	1020	1122	249	435	444	738	842	939	1205	133	158			
Hatvan indul	235	307	431	547	610	645	759	1133	1148	1210	435	534	612	652	841	935
Aszód érke.	306	339	455	615	632	711	821	1150		1236	507	1555	634	720	858	951
Aszód indul	310	344	456	616	642	713	822	1150	1205	1237	509		635	721	858	951
Bpest k. p. u. érke.	519	530	630	740	815	845	950	1245	100	215	655	710	800	815	935	1050

A vastag számok gyorsvonatot, a vékony számok személyvonatot jeleznek.

Kochlács Lajos

„Entreprise“ — Első Aszód és vidéke temetkezési vállalat — Aszódon.
A Feuermann-féle házban a városházával szemben.

nálam a legolcsóbb árban kaphatók. — Hullaszállításokat bel- és külföldre elvállalok. —

Ajánlja magát egyszerű valamint diszes temetések rendezésére helyben és vidéken. — Kész fakoporsók és érckoporsók mindenféle nagyságban. — Szemfödélek, halotti ruhák, fakeresztek, művirágkoszorúk, érckoszorúk és koszoru-szalagok, valamint mindenemű temetkezési cikkek a legnagyobb választékban

HIRDETÉSEK

jutányos árban a kiadóhivatalban vételnek fel.

Szolid bevásárlási forrás!

DÉNES JENŐ

vas, fűszer és gyarmatáru nagykereskedő
Aszód

a Mc. Cormick amerikai mezőgazdasági gépgyárak képviselője.

Ajánlja dús raktárát a szakmába vágó összes cikkekben. 12 52

Az aszói

leánynevelő-intézetben
1 pár páva és
több ezüstnyul

olcsón eladó.